

Egyre nehezebb...

Közismert, hogy a Nemzeti Kulturális Alap Közművelődési Kollégiuma támogatja, teszi lehetővé a Weöres Sándor Országos Gyermekszíni Társaság Találkozó-sorozat megtartását. Húsz év alatt sok minden változott persze, de az alapvető célok megmaradtak. Felmenő rendszerű bemutatósorozat, a megyei rendezvényeken minősítés, szakmai beszélgetések, az arany minősítést kapott csoportok a területi találkozók színpadon szerepelhetnek. A záró rendezvényen, az országos fesztiválon pedig az évad legizgalmasabb, legérdekesebb előadásait láthatjuk. A rendszerváltással szinte egy időben létrejött Magyar Drámapedagógiai Társaság elsősorban a megyei közművelődési intézményekre támaszkodhatott, akik vállalták a megyei, illetve a területi találkozók megrendezését. Az NKA minden évben biztosított anyagi támogatást, amelyből a közvetlen költségekre, azok egy részére jutott fedezet.

Az elmúlt tíz évben megkezdődött a megyei intézmények fokozatos leépítése. Mára már alig van megyei művelődési központ, holott ezek az intézmények hihetetlenül fontos szerepet tölthettek be az amatőr művészeti mozgalom fenntartásában, szakmai támogatásában. Számítalan fesztivál, verseny, képzés, módszertani kiadvány szolgáltatta ezt a munkát és magát a szakterületet. Nem csupán intézményekről, épületekről, hanem tevékenységről van szó, aminek lassan nincs gazdája. Hihetetlen a pusztítás. Tisztelet és megbecsülés ezért azoknak az embereknek, akik a nehéz körülmények ellenére (vagy talán éppen azért?) vállalták a megyei és területi találkozók megrendezését! Ehhez pályázatokat írtak, saját önkormányzatuktól kértek segítséget, önkéntes segítőköt kerestek és nagyfokú leleményességgel mindent megoldottak, még a gyerekek étkeztetését is! (Az NKA új szabályzata szerint ugyanis a pályázati forrásoknak csak maximum 10%-a fordítható étkezésre, és ez hatalmas fejtörést okozott idén minden szervezőnek. Nyilván nem a gyereksoportokra gondoltak a szabálykiötői, hanem drága konferenciák, továbbképzések résztvevőire. A rendezet viszont az amatőr mozgalom gyerekszereplőit sújtja igazán.)

Volt, ahol minden csoport az ebéden kívül még ajándékot is kapott a szervezőnek köszönhetően (pl. Hajdúnánáson – szervező Hermann Attila, a debreceni Méliusz Juhász Péter Könyvtár és Közművelődési Intézet népművelője). A kétnapos rendezvényeknél az ott alvást már csak a Kecskeméti Ifjúsági Otthon tudta igazdálkodni. A többi helyszínen egynapos, vagy kétszer egynapos találkozó volt.

Több megyénél a központosított ügyintézés – nincs önálló intézmény, nincs önálló igazdálkodás – lelassította a munkát.

Az országos fesztiválnak otthont adó Debrecen Megyei Jogú Város – jelentős támogatást adott a fesztiválhoz, de idén kevesebb forrást tudott szálni a rendezvényre, mint két éve. Ezért lett idén három helyett kétnapos a fesztivál. Jó hír viszont, hogy a közművelődésért felelős alpolgármestertől – Somogyi Bélától és Szentei Tamástól, a megyei kulturális osztály vezetőjétől azt a biztatást kaptuk, hogy – bár nyilvánvalóan komoly áldozatot jelent – továbbra is szándékukban áll két évente vállalni a rendezvényt.

A Nemzeti Kulturális Alap Közművelődési Kollégiuma idén is kiemelten támogatta a rendezvény sorozatot, bár az idén itt is csökkentek a kiosztható összegek.

A megyei művelődési intézmények megszűnésével, átalakulásával, beolvasztásával valószínűleg már a közeljövőben új partnereket is kell keresnünk a megyei és területi találkozók szervezéséhez.

A Weöres Sándor Országos Gyermekszíni Társaság Találkozó évenkénti megrendezése egyre nehezebb minden intézménynek, szervezőnek. A szponzoroknak nem vagyunk elég látványosak, nincs PR értékünk, mivel a nyilvánosságot nem érdeklik a gyerekek –, ha pozitív dolgokról van szó.

Marad párszáz elszánt felnőtt erőfeszítése és velük együtt sok ezer gyermek hite abban, hogy fontossága, értelme van a munkájuknak.

Szakall Judit

Szekszárdon lehettem

Körömi Gábor

A szekszárdi regionális találkozó után – szabadon (kritikai megjegyzésekkel)

Ostoba a párhuzam Babitscsal. Ráadásul ez még nem is a regionális találkozó igazi cikke, csak egy firka, amit azért és addig írok, amíg el nem készül az eredetileg célzott cikk, illetve meg nem találom a jegyzetpapírjaimat, amit utoljára a Marczin láttam, illetve a kocsiban.

Ostoba védekezés, ám találó megemlékezés a teleírt papír mindenható gondolatrögzítő erejéről. Még egy megjegyzés a megjegyzésekhez: a szerző kétségei, vívódásai természetesen nemcsak és nem elsősorban a XX. Országos Weöres Sándor Gyermekszíni Társaság Találkozó Szekszárdon, a Deutsche Bühne színpadán megrendezett regionális találkozójáról szólnak, hanem az ideai találkozók összegyűlt kérdéseit rögzítik.

Az ideai Weöres Sándor Országos Gyermekszíni Társaság Találkozó megyei és regionális találkozóit után néhány tanulságot már most szeretnék rögzíteni. Az első, hogy nagyon nehéz kettéválasztani a zsűrizésben a pedagógiát és a színházat.